

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

- Secția penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. 2223/111/2015

Operator de date cu caracter personal 3159

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 69/DLC/2015

Camera de consiliu din 17 iulie 2015

Judecător de drepturi și libertăți: A.L.F.

Grefier: P.C.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea a fost reprezentat de procuror D.V.

Pe rol se află judecarea contestațiilor penale formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor – privind pe inculpații Pelle Johannes Ladislaus, Ignat Monica Teodora, Prăcup Ioana, Țigan Gianiana Mihaiela și Coșa Violeta Dorina, toți din Arestul IPJ Bihor și de către inculpații Cun Emilia Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu, Ignat Monica-Teodora și Sălăjan Vasile, toți din Arestul IPJ Bihor, împotriva încheierii penale nr. 140/DL din 15 iulie 2015 a judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor.

La apelul nominal făcut în cauză s-au prezentat inculpata contestatoare Cun Emilia Mariana, asistată de apărătorii săi aleși, av. D.R. și av. T. S, inculpata contestatoare Grigorescu Anca-Domnica, în stare de arest preventiv, asistat de apărătorul său ales, av. D. R, inculpatul contestator Pleșa Ovidiu, asistat de apărătorii săi aleși, av. N. A. și M. I, inculpata contestatoare Ignat Monica-Teodora, asistată de apărătorii săi aleși, av. N. A și av. L. A, inculpatul contestator Sălăjan Vasile, asistat de apărătorul său ales, av. D. R, inculpata intimată Țigan Gianiana-Mihaiela-Adriana, asistată de apărătorul său ales, av. B. I, inculpatul intimat Pelle Johannes-Ladislaus, asistat de av. O. P, în substituirea apărătorului său ales, av. R. F., inculpata intimată Coșa Violeta-Dorina, asistată de apărătorul său ales, av. B. I și inculpata intimată Prăcup Ioana, asistată de apărătorii săi aleși, av. C. G și av. N. M. P.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, după care:

.....

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI

.....

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor invocate de parchet și de către inculpații Cun Emilia – Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile, judecătorul de drepturi și libertăți va reține că acestea sunt în parte întemeiate, pentru considerentele ce vor fi arătate în cele ce urmează.

Astfel, față de inculpații **Cun Emilia–Mariana**, cercetată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (89 acte materiale), **Țigan Gianiana-Mihaiela–Adriana**, cercetată pentru comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. 1 Cod penal, luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (5 acte materiale), tănuire în formă continuată, prev. de art. 270 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (5 acte materiale), toate cu aplicarea art. 38 alin.1 Cod penal, **Grigorescu Anca-Domnica**, cercetată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (105 acte materiale), **Pelle Johannes–Ladislauș**, cercetat pentru comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită în formă continuată, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (7 acte materiale), dare de mită în formă continuată, prev. de art. 290 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (8 acte materiale), luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (5 acte materiale), tănuire în formă continuată, prev. de art. 270 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (5 acte materiale), toate cu aplicarea art. 38 alin.1 Cod penal, **Guț Ana**, cercetată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (178 acte materiale), **Coșa Violeta-Dorina**, cercetată pentru comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. 1 Cod penal (1 act material), luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (13 acte materiale), tănuire în formă continuată, prev. de art. 270 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (11 acte materiale), toate cu aplicarea art. 38 alin.1 Cod penal, **Pleșa Ovidiu**, cercetat pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (136 acte materiale), **Ignat Monica-Teodora**, cercetată pentru comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită în formă continuată, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (11 acte materiale), luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (8 acte materiale), tănuire în formă continuată, prev. de art. 270 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1

Cod penal (126 acte materiale), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal. **Sălăjan Vasile**, cercetat pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (185 acte materiale) și **Precup Ioana**, cercetată pentru comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită în formă continuată, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale), luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (9 acte materiale), tăinuire în formă continuată, prev. de art. 270 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (8 acte materiale), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, **s-a luat măsura arestării preventive** pe o durată de 30 de zile prin încheierea nr. 111 din 18 iunie 2015 a judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, începând cu 18 iunie 2015 până în 17 iulie 2015 inclusiv, încheiere menținută de judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel Oradea prin încheierea nr. 60/JDLC din 25 iunie 2015.

S-a reținut că în cauză sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 223 alin. 1 Cod procedură penală și există în mod corespunzător cazul prevăzut de art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, iar în fapt s-a reținut că inculpații Cun Emilia-Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile, medici experți ai asigurărilor sociale din cadrul Serviciului de expertiză medicală a capacității de muncă al Casei de Pensii Bihor și Ignat Monica-Teodora, Țigan Gianiana-Mihaeila-Adriana, Pelle Johannes-Ladislaus, Coșa Violeta-Dorina și Precup Ioana, asistenți medicali în cadrul aceluiași serviciu și-au îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu prin aceea că ar fi acordat pensii de invaliditate (de boală) persoanelor cărora nu li s-ar cuveni acest drept în raport cu starea de sănătate și că, în schimb au primit de la solicitanți, cu prilejul fiecărei evaluări, fie la evaluarea inițială a capacității de muncă în vederea acordării pensiei de invaliditate, fie la revizuirea periodică, o sumă de bani echivalentă cu pensia pe care solicitantul urma să o primească o lună.

Mai mult, se susține că medicii au condiționat emiterea deciziei asupra capacității de muncă, prin care se acordă pensia de invaliditate și în cazul solicitanților a căror stare de sănătate impunea acordarea acestui drept, de primirea unei sume de bani echivalentă cu pensia pe o lună.

S-a precizat că, în acest mod, în rândul solicitanților de pensii de invaliditate s-a creat o adevărată cutumă, solicitanții dând medicilor, atât cu prilejul evaluării inițiale a capacității de muncă, cât și cu ocazia revizuirii periodice, o sumă de bani echivalentă cu pensia pe o lună deoarece, în caz contrar, nu li se emitea decizia de acordare a pensiei de boală.

Prin referatul din 10 iulie 2015, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor a solicitat prelungirea măsurii arestării preventive a tuturor inculpaților, arătând că temeiurile ce au determinat luarea măsurii subzistă și, mai mult de atât, au apărut temeieri noi care să impună privarea de libertate, temeieri rezultate în principal din perseverența infracțională de care aceștia au dat dovadă, în sensul că

activitatea lor în cadrul Serviciului de Expertiză a Capacității de Muncă Bihor, a bazat pe încălcări de proceduri în legătură cu examinarea clinică a stării de sănătate a beneficiarilor pensiilor de invaliditate raportat la actele medicale depuse de aceștia, după cum fiecare dintre inculpați în activitățile ilicite comise au fost ajutați de numeroși intermediari – de multe ori alte cadre medicale de la diferite spitale din județul Bihor -, intermediari împreună cu care au creat un întreg mecanism de fraudare în domeniu.

S-a mai arătat că stabilirea întregii activități infracționale a celor 10 inculpați necesită timp datorită volumului mare de probe ce trebuie să fie administrate și că pe parcursul înaintării în anchetă au rezultat noi legături infracționale a celor 10 inculpați și noi acte de încălcare a dispozițiilor legale.

.....
Așa cum s-a arătat mai sus, judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor a admis în parte propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive, doar cu privire la inculpații Cun Emilia-Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile, care au calitatea de medici, în cazul inculpaților Ignat Monica-Teodora, Țigan Gianiana-Mihaeila-Adriana, Pelle Johannes-Ladislaus, Coșa Violeta-Dorina și Precup Ioana, care au calitatea de asistenți dispunând înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a arestului la domiciliu.

A apreciat judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor că trebuie făcută o distincție între inculpații care au calitatea de medici și cei care au calitatea de asistenți din perspectiva participăției mai restrânse a acestora din urmă, atât sub aspectul numărului actelor materiale cât și al sumelor însușite cu titlu de mită.

S-a mai reținut că acuzațiile aduse inculpaților care au calitatea de asistenți medicali constau în comiterea infracțiunilor de complicitate la luare de mită comise, în forma de participăție a autoratului de către inculpații care au calitatea de medici și tănuire, având ca obiect sumele de bani primite de la inculpații medici cu titlul de mită, sume de bani cu privire la care cunoșteau originea ilicită și că, din probele administrate până în prezent rezultă că sunt date cu privire la o complicitate morală, iar nu de un ajutor material efectiv, cu atât mai mult cu cât puterea de decizie le aparținea exclusiv medicilor.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel Oradea va reține mai întâi că în cauză, așa cum s-a arătat și în încheierea atacată, temeiurile ce au determinat arestarea preventivă a tuturor celor 10 inculpați subzistă și, mai mult de atât, s-au circumstanțiat, agravându-se, în raport de noile acte materiale descrise în propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive, ținând seama că durata activității infracționale este mai mare decât cea constatată inițial, la data formulării propunerii de arestare preventivă.

De asemenea, se apreciază că în cauză există probe de natură să convingă un observator obiectiv, în sensul art. 5 par. 1 lit. c din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cu privire la

existența unei bănuieli rezonabile că inculpații au comis infracțiunile pentru care sunt cercetați și cu privire la care s-a pus în mișcare acțiunea penală, de altfel, mai mulți dintre aceștia recunoscând deja săvârșirea faptelor penale.

Așa cum s-a subliniat în jurisprudența CEDO, printre altele, în cauzele *Gusinski c/a Rusiei*, *Tuncer și Durmus c/a Turciei*, aceste date nu trebuie să aibă aceeași forță ca cele necesare pentru a justifica o condamnare sau pentru a formula o acuzare, scopul privării de libertate fiind acela de a se continua cercetările, urmând să se confirme sau să se infirme motivele care constituie temei al privării de libertate, caracterul temeinic al acestor motive fiind necesar pentru a nu se lua măsuri arbitrare.

Totodată, în cauza CEDO *McKay c/a Regatului Unit* s-a reținut că persistența suspiciunilor rezonabile că persoana arestată a comis o infracțiune este o condiție *sine qua non* pentru justificarea menținerii în detenție. Totuși, după un anumit timp, aceasta nu mai este suficientă, autoritățile trebuind să stabilească dacă alte motive justifică privarea de libertate. Atunci când aceste motive se dovedesc pertinente și suficiente, trebuie să se verifice, în plus, dacă autoritățile competente au depus o diligență deosebită în urmarea procedurilor.

Judecătorul de drepturi și libertăți va reține sub acest aspect că, pe durata celor 30 de zile de arest preventiv, s-a procedat doar la exploatarea unei părți din înregistrările video, audio și ambientale și că activitățile la care se face referire în propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive vor presupune, în mod cert, o durată mare de timp.

Pe de altă parte, așa cum s-a arătat și în încheierea judecătorului de drepturi și libertăți prin care s-a menținut încheierea de arestare preventivă, ar fi fost necesar ca organele de urmărire penală să facă urgent o evaluare concretă a valorii totale a obiectului mitei, în raport de împrejurarea că în speță este aproape sigur ca aceasta să depășească suma de 10.000 euro, condiții în care, ținând seama de dispozițiile art. 13 alin. 1 din OUG nr. 43/2000, competența de soluționare a cauzei ar reveni DNA – Serviciul Teritorial Oradea, instituție care funcționează pe lângă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și de Justiție (iar actele de urmărire penală sunt efectuate de către procurori cu acest grad profesional), considerent pentru care sesizările adresate instanței ar putea fi nelegale.

Astfel, organele judiciare penale sunt repartizate după criteriile de competență prevăzute de lege asupra anumitor infracțiuni sau anumitor acte ori măsuri dintr-o anumită fază a procesului penal iar determinarea concretă a competenței materiale înseamnă precizarea cauzelor penale ce intră în sfera de competență a fiecărui organ judiciar în parte.

În funcție de gravitatea obiectivă a infracțiunii se stabilește competența materială a organelor de urmărire penală, iar normele ce reglementează competența materială sunt norme imperative.

Într-adevăr, suntem în prezența unei nulități absolute doar în cazul în care judecata este efectuată de o instanță inferioară celei legal competente, actualul

Cod de procedură penală nu mai sancționează cu nulitatea absolută încălcarea normelor referitoare la competența materială sau personală a organelor de urmărire penală, în privința acestora putându-se reține incidența nulității relative, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 282 Cod procedură penală.

Cu toate acestea, judecătorul de drepturi și libertăți va reține că, potrivit art. 58 Cod procedură penală, organul de urmărire penală **este dator** să-și verifice competența **imediat după sesizare**, iar dacă constată că nu este competent trebuie să trimită cauza de îndată procurorului competent, mai ales că în speța de față competența ar reveni unui organ specializat aflat pe o linie ierarhică superioară celui care instrumentează cauza.

Mai mult decât atât, în speță s-a invocat excepția necompetenței materiale a organelor de urmărire penală, inclusiv cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, excepție care a fost reiterată cu ocazia soluționării propunerii de prelungire a arestării preventive și a fost respinsă de către Tribunalul Bihor pentru motivul că nu s-a dovedit existența unei vătămări procesuale.

Încălcarea dispozițiilor legale, în afara celor prevăzute de art. 281 Cod procedură penală, determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale se aduce o vătămare a drepturilor părților care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, vătămarea trebuind dovedită.

În speță, astfel cum a susținut apărătorul ales al unora dintre inculpații contestatori, interesele părților sunt lezate prin efectuarea urmăririi penale de către un organ incompetent, în raport de împrejurarea că DNA este o structură specializată în instrumentarea unor infracțiuni de corupție și că, tocmai această specializare, ierarhie în cadrul Ministerului Public, precum și mijloacele de care dispune, ar permite desfășurarea cu celeritate a anchetei.

Mai mult de atât, nu se poate accepta ca, în raport de împrejurarea că încălcarea normelor referitoare la competența materială sau personală a organelor de urmărire penală, nu mai este sancționată cu nulitatea absolută, acestea să instrumenteze cauze ce nu sunt de competența lor pentru că, în acest fel, *s-ar crea un precedent periculos*.

Altfel zis, nu este etic, moral și echitabil ca un organ de urmărire penală să instrumenteze o cauză despre care ar ști că nu intră în competența sa materială, după care să solicite luarea celei mai grave măsuri preventive, având aparent o scuză că, actele de urmărire penală pe care le-ar efectua ar fi aproape imposibil de desființat în condițiile în care partea nu ar reuși să dovedească existența unei vătămări procesuale care intervine în cazul nulităților relative. Dimpotrivă acceptarea și perpetuarea acestei situații incerte privind valoarea mitei și implicit a competenței organului de urmărire penală, tinde să transforme succesul Ministerului Public într-un eșec care ar trebui evitat, mai ales că în cauză se pune în discuție luarea și prelungirea arestării preventive. În plus, văzând amploarea fenomenului infracțional, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor ar fi trebuit să coopereze de la început cu DNA-Serviciul Teritorial Oradea, aspect care rezultă din practica depusă la dosar unde pentru aproximativ 250 de acte materiale de

luare de mită în formă continuată- DNA a dispus trimiterea în judecată, sub control judiciar, a 2 medici de la Cabinetul de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă Lehliu-Gală.

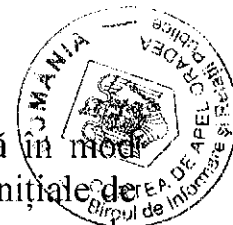
Întrucât judecătorul de drepturi și libertăți nu face o examinare aprofundată a fondului cauzei raportat la probele administrate în cauză, totuși pentru darea unei soluții legale și temeinice se impune o analiză sumară a stării de fapt cu referire la încadrările juridice reținute prin ordonanța procurorului, stare de fapt care a fost deja expusă mai sus. Acesta este și motivul pentru care legiuitorul s-a aliniat la jurisprudența CEDO și a prevăzut expres incompatibilitatea judecătorului de drepturi și libertăți de a participa la judecarea fondului cauzei în care anterior a dispus cu privire la măsurile preventive.

În ceea ce privește încadrarea juridică ale faptelor reținute în sarcina inculpaților se constată că, în această fază procesuală nu este de competența judecătorului de a face calificarea legală și corectă acestor infracțiuni, ci acesta doar poate face anumite recomandări ori îndrumări pe care organul de urmărire penală are obligația de a le urma și în final de a aprecia dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor care formează obiectul cauzei.

Se concluzionează că, probatoriul administrat și expus sumar în încheierea contestată face verosimilă bănuiala legitimă că inculpații din prezenta cauză ar fi comis infracțiunile puse în sarcina acestora, însă întrucât organul de urmărire penală a instituit măsuri asigurătorii asupra bunurilor inculpaților pentru o valoare de ordinul sutelor de mii de euro, deși în referatul cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive se susține că valoarea mitei nu depășește la momentul actual 10.000 euro și văzând susținerile părților, informațiile apărute în presă, datele și actele materiale noi, calculele sumare făcute de către instanță, precum și dispozițiile art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002 *procurorul urmează să stabilească în concret și urgent valoarea mitei, astfel încât odată cu eventuala sesizare a judecătorului în vederea prelungirii măsurii preventive, după caz, competența organelor de urmărire penală să nu mai fie pusă în discuție de către apărare.*

După cum s-a arătat în încheierea de menținere a măsurii preventive nr.60/JDL/25.06.2015 a CA Oradea, limitele indicate de către procuror privind valoarea mitei urmează să fie avute în vedere într-o primă fază de către instanță cu precizările de mai sus, chiar dacă potrivit unor calcule sumare aceasta pare să depășească această sumă.

În ceea ce privește mediatizarea acestei cauze, se reține că jurisprudența CEDO a statuat că, apariția repetată în presă a unor fapte antisociale aflate în faza de urmărire penală, precum și comentariile făcute pe marginea acestei chestiuni poate duce la încălcarea prezumției de nevinovăție, formându-se în conștiința publicului imaginea dorită de către mass-media, motiv pentru care se recomandă ca articolele de presă să se limiteze la comunicate de presă efectuate de către Ministerul Public (împrejurare care a mai fost arătată în dosarul nr. 2182/296/2013* al Curții de Apel Oradea).

Pe de altă parte, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că în mod corect s-a reținut prin încheierea contestată că, după executarea duratei inițiale de 30 de zile a măsurii arestării preventive și după atestarea de către organele judiciare a promptitudinii reacției specifice în cazul descoperii unor infracțiuni de corupție prin luarea celei mai drastice măsuri preventive, analiza oportunității prelungirii acesteia impune o nouă analiză atât a gravității faptelor comise de inculpați, cât și al caracterului rezonabil al măsurii. Sub aspectul analizei gravității infracțiunilor ce li se impută inculpaților, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că nu este necesară efectuarea unei distincții între activitatea inculpaților care au calitatea de medici și cei care au calitatea de asistenți, ținând seama de faptul că activitatea infracțională ar fi fost una „de echipă”.

Cât privește caracterul rezonabil al detenției, se va reține că articolul 5 paragraful 3 din Convenția europeană a drepturilor omului recunoaște persoanei care a fost privată de libertate atât dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil cât și cel de a fi eliberată în cursul procedurii, iar în jurisprudența CEDO s-a conturat tendința protejării individului prin consolidarea caracterului subsidiar al privării de libertate în funcție de scurgerea timpului (cauzele *Jaworski și Kubiez c/a Poloniei și Lelievre c/a Belgiei*, care leagă de substanța însăși a articolului 5 paragraful 3 căutarea în cursul procedurii a alternativelor la arestarea preventivă.

De asemenea, în jurisprudența CEDO (cauzele *Wemhoff c/a Germaniei, Contrada c/a Italiei și Labita c/a Italiei*) s-a statuat în sensul că durata rezonabilă a detenției preventive trebuie evaluată de la caz la caz, în funcție de particularitățile cauzei și că menținerea acesteia nu poate fi justificată într-un anumit caz decât dacă indicii concrete dovedesc existența unei reale cerințe de interes public care prevalează, în ciuda prezumției de nevinovăție, asupra regulii de respectare a libertății individuale.

Majoritatea temeiurilor invocate inițial, cum ar fi pericolul de fugă care în mod necesar scade treptat, pe măsură ce detenția se prelungește nu poate fi apreciat doar în funcție de gravitatea pedepsei riscate (cauzele CEDO *Tomasi c/a Franței, Panchenko c/a Rusiei*), iar când acesta este singurul care persistă, eliberarea provizorie trebuie să fie ordonată dacă este posibil să se obțină garanții, care nu ar trebui să fie evaluate numai în funcție de prejudiciul cauzat prin infracțiune (cauza CEDO *Neumeister c/a Austriei*), ci trebuie să fie fixate luând riguros în considerare totalul resurselor celui interesat (cauza CEDO *Georgieva c/a Bulgariei*).

Riscul de presiune asupra martorilor și a unei înțelegeri secrete între coacuzăți (cauza CEDO *Tomasi c/a Franței*) și chiar și riscul de tulburări ale ordinii publice sau de alterare a probelor sunt și ele sorite să se estompeze sau să dispară în timp.

În speță, judecătorul de drepturi și libertăți va constata că, în raport de circumstanțele personale ale inculpaților nu există riscul sustragerii acestora de la

urmărirea penală sau de la judecată și nici al exercitării unei presiuni asupra martorilor sau de alterare a probelor.

Mai mult de atât, cu privire la riscul de presiune asupra martorilor sau de alterare a probelor, judecătorul de drepturi și libertăți va reține că acestea sunt sancționate cu înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu cea a arestării preventive.

Cât privește pericolul pentru ordinea publică, judecătorul de drepturi și libertăți va reține că, într-adevăr, în raport de natura infracțiunilor de care sunt acuzați inculpații și de sumele ce se susține că ar fi fost primite cu titlu de mită, impactul și rezonanța socială sunt mari.

Cu toate acestea, nu se poate omite faptul că, într-adevăr, această stare de fapt a fost de notorietate și totuși tolerată de autorități, deși se știa faptul că o bună parte a populației beneficiază pe nedrept pe pensii de boală și, de asemenea, nici faptul că, așa cum de altfel s-a reținut și în referatul cu propunere de prelungire a măsurii arestării preventive, acest mecanism fraudulos a depins nu doar de cei 10 inculpați, ci și de intermediarii care i-au ajutat și cu privire la care urmează să fie extinse cercetările, ca de altfel și față de medicii care au emis documentele medicale fictive pentru pensionarea de invaliditate cu privire la care, de asemenea, urmează să fie extinse cercetările.

Altfel zis, menținerea celor mai grave forme de măsuri preventive nu este atât de justificată în cazul unor fapte notorii despre care chiar Ministerul Public afirmase că se identifică în speța de față, spre deosebire de alte fapte antisociale grave (omor, viol, trafic de droguri, etc.) despre care publicul nu are cunoștință și care la un moment dat ies la iveală cu consecințe serioase și imediate privind tulburarea ordinii publice.

Este adevărat că, impactul asupra opiniei publice a fost mare, ținând seama atât de împrejurarea că sumele care ar fi fost pretinse și primite sunt foarte mari, vis-a-vis de averile impresionante care sunt sechestrate (bani, case, terenuri), cât și de faptul că, se pare că inclusiv persoanele care ar fi avut dreptul să beneficieze de pensie de boală erau nevoite să „cotizeze” pentru că, în caz contrar, ar fi fost tratate cu intoleranță însă judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că, în actualul stadiu procesual, ținând seama de circumstanțele concrete ale cauzei, precum și de împrejurarea că cei 10 inculpați sunt doar o parte a acestui mecanism, măsura arestului la domiciliu va fi suficientă pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal.

Mai este de precizat că, de altfel, inculpații au fost sancționați moral, mediatizarea cauzei fiind de natură a supune oprobriului public comportamentul acestora și, mai mult de atât, aceștia au susținut că nu doresc să mai exercite funcția de care s-ar fi folosit pentru comiterea infracțiunilor și așa cum s-a arătat mai sus, o eventuală recuperare al prejudiciului ar fi asigurată ca urmare a instituirii sechestrului asigurător asupra bunurilor inculpaților.

În raport de cele de mai sus, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că luarea în acest moment procesual a unei măsuri alternative, respectiv cea a

arestului la domiciliu, va fi de natură să asigure realizarea scopului prevăzut de art. 202 alin. 2 Cod procedură penală, inclusiv buna desfășurare a urmăririi penale care, în raport de cele arătate în referatul cu propunere de prelungire a măsurii arestării preventive este evident că se desfășura pe o lungă perioadă de timp.

Așa cum s-a reținut și în decizia nr. 650 din 11 noiembrie 2015 a Curții Constituționale, măsurile preventive sunt instituții de drept procesual, cu caracter de constrângere, având drept scop asigurarea unei bune desfășurări a procesului penal, ele vizând starea de libertate a inculpatul și care au drept efect fie privarea de libertate, fie restrângerea libertății de mișcare.

Prin aceeași decizie instanța de contencios constituțional a apreciat că din perspectiva naturii/substanței, măsura arestului la domiciliu - ce constă în obligația impusă inculpatului, pe o perioadă determinată, de a nu părăsi imobilul unde locuiește fără permisiunea organului în fața căruia se află cauza și de a se supune unor restricții stabilite de acesta -, este similară cu cea a arestului preventiv.

Măsura arestului preventiv presupune plasarea inculpatului într-un centru de arestare preventivă, izolarea sa și supunerea unei supravegheri permanente, iar măsura arestului la domiciliu are ca efect rămânerea persoanei în cauză la domiciliul personal, în prezența propriei familii fiind, în fapt de o diferență de intensitate între măsurile dispuse și de o modalitate diferită de aducere la îndeplinire a acestora, arestul la domiciliu presupunând o interferență majoră în dreptul la libertate individuală a persoanei.

Față de aceste considerente, se vor admite contestațiile formulate de inculpații Cun Emilia – Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile și se va înlocui măsura arestului preventiv luată prin încheierea nr. 111/18.06.2015 a Tribunalului Bihor cu măsura arestului la domiciliu pe o durată de 30 de zile începând cu data de 17 iulie 2015.

În ceea ce privește motivele de contestație formulate de parchet, ținând seama de considerentele mai sus arătate, judecătorul de drepturi și libertăți le apreciază ca neîntemeiate.

Într-adevăr, faptele ce li se impută inculpaților sunt grave, dar continuarea privării de libertate a acestor nu mai este necesară în acest moment procesul pentru a se asigura buna desfășurare a urmăririi penale, fiind suficientă măsura arestului la domiciliu care va asigura atât participarea inculpaților la actele de urmărire penală cât și fiabilitatea procedurii, ținând seama de obligațiile ce vor fi instituite în sarcina acestora, inclusiv cea de a nu comunica între ei și nici cu alți participanți la comiterea infracțiunilor ce fac obiectul cauzei penale.

Contestația formulată de parchet va fi admisă însă sub un alt aspect, urmând ca încheierea atacată să fie desființată în sensul că se va dispune punerea de îndată în libertate a inculpaților Pelle Johannes-Ladislaus, Ignat Monica-Teodora, Precup Ioana, Țigan Gianiana-Mihaiela Adriana și Coșa Violeta-Dorina, dacă nu sunt reținuți sau arestați în altă cauză.

Față de cele ce preced, în temeiul art. 425/1 alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, se vor admite contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și de inculpații Cun Emilia – Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile, iar încheierea atacată va fi desființată în sensul că se va dispune punerea de îndată în libertate a inculpaților Pelle Johannes-Ladislaus, Ignat Monica-Teodora, Precup Ioana, Țigan Gianiana-Mihaiela Adriana și Coșa Violeta-Dorina, dacă nu sunt reținuți sau arestați în altă cauză.

Totodată, în baza art. 242 alin. 2 rap. la art. 218 și art. 223 Cod procedură penală, se vor admite cererile formulate de inculpații Cun Emilia-Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile și se va înlocui măsura arestului preventiv luată prin încheierea nr. 111/18 iunie 2015 a Tribunalului Bihor cu măsura arestului la domiciliu pe o durată de 30 de zile, începând cu data de 17 iulie 2015.

În temeiul art. 221 alin. 1 Cod procedură penală li se va inculpaților obligația de a nu părăsi imobilul unde locuiesc fără permisiunea organului judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza și se va instituit în sarcina acestora obligațiile prevăzute de art. 221 alin. 2 Cod procedură penală, respectiv să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau instanței ori de câte ori este chemat și să nu comunice între ei, precum și cu alți participanți la comiterea infracțiunilor care fac obiectul urmăririi penale.

În temeiul art. 221 alin. 4 Cod procedură penală li se va atrage atenția inculpaților că, în baza de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care le revin măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive și se va dispune punerea de îndată în libertate a acestora dacă nu sunt reținuți sau arestați în altă cauză.

În raport de dispozițiile art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate în contestație vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art.425/1 alin. 3 rap. la art. 415 c.pr.penală

Ia act de retragerea contestației declarate de către inculpata Ignat Monica-Teodora împotriva încheierii nr.140/DL/2015 a Tribunalului Bihor și în baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală o obligă pe aceasta la plata sumei de 50 lei reprezentând cheltuieli judiciare în favoarea statului în contestație.

În baza art. 425/1 alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală,

ADMITE contestațiile declarate de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și de inculpații Cun Emilia – Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț

Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile împotriva încheierii penale nr. 140/DL/2015 a Tribunalului Bihor, pe care o desființează în parte în sensul că:

1. Dispune punerea de îndată în libertate a inculpaților Pelle Johannes Ladislaus, Ignat Monica-Teodora, Precup Ioana, Țigan Gianiana-Mihaela-Adriana și Coșa Violeta-Dorina, dacă nu sunt reținuți sau arestați în altă cauză.

2. În baza art. 242 alin.2 rap. 2 raportat la art. 218 și art. 223 Cod de procedură penală, admite cererile formulate de inculpații **CUN EMILIA – MARIANA, GRIGORESCU ANCA-DOMNICA, GUȚ ANA, PLEȘA OVIDIU și SĂLĂJAN VASILE** și înlocuiește măsura arestului preventiv luată prin încheierea nr. 111/18.06.2015 a Tribunalului Bihor cu măsura arestului la domiciliu pe o durată de 30 de zile începând cu data de 17 iulie 2015.

În baza art. 221 alin. (1) C. proc. pen. impune inculpaților CUN EMILIA – MARIANA obligația de a nu părăsi imobilul din (...), GRIGORESCU ANCA-DOMNICA obligația de a nu a nu părăsi imobilul, GUȚ ANA obligația de a nu părăsi imobilul, PLEȘA OVIDIU obligația de a nu a nu părăsi imobilul și SĂLĂJAN VASILE obligația de a nu părăsi imobilul din, fără permisiunea organului judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza.

În baza art. 221 alin. (2) C. proc. pen., pe durata arestului la domiciliu, cei 5 inculpați de mai sus au următoarele obligații:

a) să se prezinte în fața organului de urmărire penală, judecătorului de drepturi și libertati, judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;

b) să nu comunice între ei, precum și cu alți participanți la comiterea infracțiunilor ce fac obiectul urmăririi penale.

În baza art. 221 alin. (4) C. proc. pen. atrage atenția celor 5 inculpați că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care le revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

Dispune punerea de îndată în liberate a inculpaților Cun Emilia-Mariana, Grigorescu Anca-Domnica, Guț Ana, Pleșa Ovidiu și Sălăjan Vasile, dacă nu sunt reținuți sau arestați în altă cauză.

Menține restul dispozițiilor încheierii atacate.

În baza art. 221 alin. 8 Cod procedură penală, o copie a prezentei minute se comunică IPJ Bihor, Poliției Mun. Oradea, Serviciului Public Comunitar de Evidență a Persoanelor Bihor și Poliției de Frontieră Române.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate în contestație rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu din 17.07.2015.

JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTATE

A.L.F.

Grefier,
P.C.

